

***wētaz** Runic: 𐰪𐰆𐰚𐰚𐰚 Pronunciation: /'wɛ:.taz/

adjective · a-stem

Meanings

wet

Etymology

Vṛddhi derivative from Proto-Indo-European **wed-* (‘water, wet’).

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	wētaz	wētō	wēta, -atō	wētai	wētōz	wētō
Acc.	wētanō	wētō	wēta, -atō	wētan̄z	wētōz	wētō
Gen.	wētas, -is	wētaizōz	wētas, -is	wētaizō̂	wētaizō̂	wētaizō̂
Dat.	wētammai	wētaizōi	wētammai	wētaimaz	wētaimaz	wētaimaz
Inst.	wētanō	wētaizō	wētanō	wētaimiz	wētaimiz	wētaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	wētô	wētō	wētô	wētaniz	wētōniz	wētōnō
Acc.	wētanu	wētōnu	wētô	wētanunz	wētōnunz	wētōnō
Gen.	wētiniz	wētōniz	wētiniz	wētanô	wētōnô	wētanô
Dat.	wētini	wētōni	wētini	wētam maz	wētōmaz	wētam maz
Inst.	wētinē	wētōnē	wētinē	wētam miz	wētōmiz	wētam miz

Descendants

*wāt (Proto-West Germanic)

- *wāt (Old Dutch)
 - wet, wit (Middle Dutch)
 - verwetten, wetheit (Middle Dutch)

*wāt (Proto-West Germanic)

- wæt (Old English)
 - wāt, wēt, weet (Middle English)
 - weet (English)
 - weet, weit (Scots)

*wāt (Proto-West Germanic)

- wēt (Old Frisian)
 - weet, wiat, wäit (North Frisian)
 - wäit (Saterland Frisian)
 - wiet (West Frisian)

vátr (Old Norse)

- vátur (Faroese)
 - votur (Icelandic)
 - våt (Norwegian)

vátr (Old Norse)

- wātær (Old Danish)
 - våd (Danish)

vátr (Old Norse)

vāter (Old Swedish)

våt (Swedish)

[View on Wiktionary](#)